

Chương 115: Giải Cứu Olivia Lanze (4) - Tiến Hành Kế Hoạch

(Số từ: 3479)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:17 PM 14/09/2025

Ibia là một người hoàn toàn không liên quan gì đến câu lạc bộ. Thế nhưng, nếu hội trưởng hội học sinh đã lên tiếng, có lẽ cô ấy sẽ đồng ý đi theo.

Lúc này, năng lực của cô ấy vẫn còn ở mức thấp, chỉ có thể đơn phương truyền tin bằng thần giao cách cảm, nhưng trong nguyên tác, cô ấy có thể thiết lập giao tiếp hai chiều. Tuy nhiên, như vậy đã đủ dùng cho lúc này rồi.

Cô ấy có thể nói với Olivia những câu như, “Nếu cô đang bị đe dọa, hãy sờ mũi. Nếu đang bị tra tấn, hãy chạm vào tóc.”

Mọi người đều đồng ý rằng một người sở hữu tài năng như cô ấy nên được đi cùng, thậm chí họ còn khen tôi nảy ra một ý tưởng tuyệt vời.

Nếu có lời làm chứng trực tiếp của cô ấy, chúng tôi sẽ không nhận được một phản hồi hời hợt từ Temple như tôi đã thấy trong phần Xem Trước. Điều này sẽ đủ cơ sở để Temple hành động ngay lập tức, và nếu muốn đi xa hơn một chút, chúng tôi cũng có thể đến gặp lính gác.

Nhưng tôi vẫn cảm thấy hơi lo lắng.

Rất có thể đoàn trưởng Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ ổn định họ bằng lời nói. Nếu chỉ một lát sau ông ta bắt đầu tra tấn Olivia hoặc sử dụng ma pháp lên cô, họ sẽ không thể gặp Olivia ở giai đoạn đó.

Nhưng con xúc xắc đã được gieo rồi.

Ngày hôm sau, sau bữa trưa.

“Không sao đâu. Không có gì phải lo lắng cả.”

Ceres đứng trước trụ sở của Thần Điện Hiệp Sĩ, nắm tay hậu bối nhà ngoại cảm Ibia đang rất lo lắng.

“C-có thực sự ổn không? Tôi sợ mình sẽ mắc lỗi...”

“Đừng lo lắng. Chỉ là để phòng hờ thôi. Mọi chuyện sẽ ổn cả. Nếu cô cảm thấy chúng ta đang ở trong tình huống cần phải hỏi vài câu, thì cô có thể tùy ý hành động.”

“V-vâng...”

Ibia, với tính cách u ám và nhút nhát, không thể tin được rằng mình đột nhiên phải đến trụ sở Thần Điện Hiệp Sĩ.

Ngày hôm trước, hội trưởng hội học sinh Lớp Royal, người mà cô không thực sự quen biết, đột nhiên đến gặp cô và nói rằng cần cô giúp một việc rất quan trọng.

Rõ ràng, đó không phải là một nhiệm vụ quá khó khăn. Cô ấy thậm chí còn nói rằng cô có thể không cần phải làm gì cả.

Họ chỉ cần gặp một người, và nếu người đó có vẻ không thể nói chuyện tự do, cô chỉ cần hỏi cô ấy một vài câu bằng thần giao cách cảm. Đó là những câu hỏi thực sự dễ dàng như: “Nếu cô cần giúp đỡ, hãy làm thế này thế kia”, “nếu cô đang bị tra tấn hoặc những chuyện tương tự, hãy làm thế này thế kia”, vân vân.

Nó không hề khó chút nào, vì cô đã làm những việc như vậy cho đến khi phát ngán trong các lớp Siêu Năng.

Tuy nhiên, bất cứ ai cũng sẽ căng thẳng khi đột nhiên phải vận dụng năng lực của mình trong một tình huống thực tế. Cô thậm chí không thể tin rằng mình có thể phải hỏi con gái của đoàn trưởng Thần Điện Hiệp Sĩ rằng cô ấy có bị tra tấn hay không trong khi ông ta đang đứng ngay bên cạnh.

Chỉ có Ceres van Owen và Ibia.

Hội trưởng hội học sinh của Lớp Royal đứng trước trụ sở của Thần Điện Hiệp Sĩ mà không hề có chút do dự nào trên khuôn mặt—đó là nơi tập hợp các Thần Điện Hiệp Sĩ mạnh nhất, những người đã có những thành tựu vĩ đại nhất trong Nhân Ma Đại Chiến.

Hầu hết các học viên chuyên về thánh lực trong Temple đều mơ ước được gia nhập Thần Điện Hiệp Sĩ.

Đôi mắt với điều đó, Ceres van Owen, không hề nao núng, bước dọc theo hàng cột vĩ đại và đứng ngay trước mặt người gác cổng.

“Cô đến đây có việc gì, học viên Temple?”

Dù là cuối tuần, cả hai đều mặc đồng phục học viên để thể hiện thân phận của mình.

“Tôi là Ceres van Owen, hội trưởng hội học sinh Lớp Royal của Temple.”

Cô lấy ra thẻ học viên và mỉm cười.

“Không có gì nghiêm trọng cả; tôi chỉ đến thăm bạn của mình là Olivia Lanze, con gái của đoàn trưởng Thần Điện Hiệp Sĩ. Tôi có thể gặp cô ấy một lát được không?”

“Ừm? Đoàn trưởng hiện đang bận...”

“Làm ơn, anh có thể hỏi ngài ấy giúp tôi được không?”

Ceres nở một nụ cười rạng rỡ.

“Olivia đột nhiên biến mất, và các học viên đang tự hỏi liệu cô ấy có bị bắt cóc không. Đang có một cuộc náo động khá lớn ở Temple.”

Ceres thậm chí còn thêm một chút áp lực vào lời nói của mình, nói rằng cô muốn tận mắt thấy Olivia vẫn an toàn.

Đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ là một người bạn rợn—ông ta không phải là người mà người ta có thể gặp chỉ vì muốn.

Tuy nhiên, cô không phải là một học viên bình thường của Temple, mà là hội trưởng hội học sinh của Lớp Royal. Dù chức danh của cô không có nhiều quyền lực bên ngoài Temple, nhưng ít nhất nó cũng khiến cô khó bị phớt lờ.

Cô thậm chí còn đồng ý đến trụ sở của Thần Điện Hiệp Sĩ để đảm bảo rằng học viên đột nhiên biến mất qua đêm vẫn ổn. Cô cũng nói thêm rằng đã có một sự náo động ở Temple, vì vậy nếu cô không thể tận mắt thấy cô ấy, thì họ có thể sẽ có những biện pháp quyết liệt hơn vào lần tới.

Vì vậy, không có ý định lùi bước, Ceres, người chưa từng đến đó trước đây, đã khiến họ mở cửa cho cô.

Đoàn trưởng không có mặt vào lúc đó, vì vậy Ceres và Ibia phải đợi khá lâu trong văn phòng của ông sau khi được hộ tống đến đó.

“Không sao đâu. Đừng lo lắng.”

“V-vâng...”

Ceres an ủi Ibia đang lo lắng bằng cách nắm tay cô ấy.

Họ đã đợi bao lâu rồi nhỉ?

-Cạch

Cánh cửa văn phòng mở ra, và Riverrier Lanze bước vào văn phòng với vẻ mặt lạnh lùng, Olivia Lanze theo sau ông ta.

Không cần phải hỏi một câu nào, cả Ceres và Ibia đều hoàn toàn tin chắc về một sự thật.

Có chuyện gì đó đang xảy ra. Vẻ mặt u ám của Olivia đã nói lên tất cả.

“Rất hân hạnh được gặp ngài, đoàn trưởng. Tôi là hội trưởng hội học sinh Lớp Royal, Ceres van Owen.”

“Tôi là Ibia...”

“Rất vui được gặp gỡ. Ta là Riverrier Lanze, đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ.”

Sau khi giới thiệu bản thân một cách ngắn gọn, đoàn trưởng để Olivia ngồi xuống bên cạnh ông và nhìn hai người kia.

“Ta nghe nói mọi người lo lắng vì con gái ta đột nhiên biến mất khỏi Temple?”

“Vâng. Cô ấy biến mất mà không nói một lời nào, nên các học viên khác đã hơi hoảng loạn... May mắn thay, chúng tôi đã tìm thấy cô ấy ở đây. Tôi đã nghĩ có chuyện gì đó tồi tệ có thể đã xảy ra với cô ấy...”

“Ta có đúng không khi cho rằng học viên Temple được phép rời đi vào cuối tuần?”

“Đúng vậy. Tuy nhiên, nó quá đột ngột...”

.

.

Cứ như vậy, một cuộc đối thoại mơ hồ bắt đầu giữa Ceres và đoàn trưởng. Ông ta nói rằng Olivia đang trong trạng thái tinh thần và thể chất không ổn định do một điều gì đó xảy ra gần đây, nên sẽ khó để cô ấy tiếp tục cuộc sống ở Temple.

Điều đó cũng tương quan với hành vi gần đây của Olivia. Tuy nhiên, tình hình hiện tại dường như không phải là tự nguyện chút nào mà là rất không tự nguyện.

Đoàn trưởng cũng nói thêm rằng Olivia không có tâm trạng để gặp mọi người, nên cô ấy không muốn nói chuyện với bất cứ ai, và rằng họ nên xác nhận rằng cô ấy đã an toàn rồi quay về. Ý

ông ta là họ nên trở về. Mặt khác, Ceres hỏi liệu cô có thể nói chuyện riêng với Olivia, nhưng bị từ chối.

Vì vậy, đã đến lúc Ibia phải hành động.

Ibia đứng yên và tập trung toàn bộ năng lượng tinh thần vào năng lực của mình.

[Đừng ngạc nhiên, tiền bối. Tôi là một nhà ngoại cảm.]

Olivia hơi giật mình, đột nhiên nghe thấy một giọng nói trong đầu. May mắn thay, đoàn trưởng đã không nhận ra điều đó.

[Tiền bối, hiện tại tiền bối không thể nói chuyện với chúng tôi phải không? Nếu câu trả lời là có, hãy chạm vào tóc một lần.]

Olivia chạm vào mái tóc vàng bạch kim dài của mình một lần bằng tay phải.

Tim Ibia đập mạnh.

[Nếu hiện tại tiền bối đang cần giúp đỡ, xin hãy nắm chặt tay lại.]

Olivia nắm chặt tay phải thành một nắm đấm.

[Có phải tiền bối đang phải chịu đựng hay... bị tra tấn?]

Olivia khẽ gật đầu.

Sắc mặt Ibia bắt đầu tái nhợt...

“Sao học viên này lại căng thẳng vậy?”

Và, tất nhiên, Riverrier Lanze dường như đã nắm được những biểu hiện bất thường của cô.

“A-à... Chắc cô ấy căng thẳng vì đây là lần đầu tiên cô ấy gặp đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ.”

“Vâng, đúng ạ.”

Tuy nhiên, ông ta không thể nhận ra rằng cô đang giao tiếp bằng thần giao cách cảm với con gái mình.

Vào khoảng giờ ăn tối.

Grace lại triệu tập một cuộc họp khẩn cấp. Lần này, Ibia cũng có mặt. Rõ ràng là họ đã nắm được tình hình.

Ibia sợ hãi, và mắt Ceres đầy giận dữ.

“Đó là sự thật.”

Không còn quan trọng ai đã gửi bức thư nặc danh nữa.

Mọi người đều sốc trước lời nói của Ceres.

“Họ đã bịt miệng hội trưởng bằng một thủ đoạn nào đó, nhưng chúng tôi chắc chắn rằng cô ấy đang bị tra tấn. Cô ấy cũng đã cầu cứu.”

Ibia đã xác nhận lời cầu cứu của Olivia bằng thần giao cách cảm.

“Đây không còn là vấn đề mà học viên có thể giải quyết được nữa.”

Cuối cùng, sự kiện này bắt đầu leo thang.

“Đây đã là một tội ác nghiêm trọng.”

Tin tức này phải được báo cho cả ban giám hiệu lẫn binh lính.

Mất tôi và Adriana chạm nhau.

Sau rất nhiều nỗ lực, chúng tôi đã biến vụ án thành một sự kiện có thể huy động các thế lực lớn mà không tiết lộ rằng chính chúng tôi là người đã khởi xướng mọi chuyện.

Chúng tôi đã có bằng chứng rằng đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ đã tra tấn con gái mình.

Dù họ có là cha con, đây cũng là lý do đủ để huy động Temple cũng như lính gác. Chỉ cần có một lý do chính đáng cũng như lời làm chứng này, Temple có thể hành động ngay lập tức—thay vì bị mắc kẹt không thể làm gì như tôi đã thấy trong phần Xem Trước.

Đó là tôi Chủ nhật. Ban giám hiệu của Temple—bao gồm cả Lớp Royal—di chuyển theo từng nhóm.

Các giáo viên bắt đầu dẫn theo các lực lượng vũ trang và lính gác đóng tại Temple đến trụ sở của Thần Điện Hiệp Sĩ.

Tôi đã không đi theo họ.

Tuy nhiên, chỉ với điều đó, tôi có thể xác nhận rằng chúng tôi đã thành công trong việc đi một con đường hoàn toàn khác.

“Reinhardt, cậu thực sự làm mọi thứ trở nên thú vị.”

“.....Cậu có ý gì?”

“Cậu đang phủ nhận à.”

Thay vào đó, tôi đang cùng Bertus đứng trên sân thượng, quan sát các đội quân và giáo viên hồi hả rời đi giữa đêm.

“Trông cậu giống như đang chạy khắp nơi để cứu Olivia Lanze bằng cách nào đó.”

Dù không có bằng chứng rõ ràng, nhưng dường như cậu đã đoán được tôi đang cố gắng làm gì bằng cách hỏi về Olivia và đến

thăm cô ấy. Bertus dường như đã trực giác nhận ra rằng tôi là nguyên nhân của tất cả sự hỗn loạn.

Đó chỉ là một sự phỏng đoán, nhưng nó đủ chính xác khiến tôi sờn gai ốc.

“Thật đáng kinh ngạc khi cả Temple bắt đầu hành động chỉ vì một học viên năm nhất nhỏ bé đã làm một số công việc nền tảng.”

“Tôi đã không làm gì cả.”

Bertus nhấp một ngụm trà và cười toe toét.

“Dù cậu nói rằng cậu không làm gì cả, nhưng không phải cậu là người đã nói rằng họ nên đưa một người có khả năng thần giao cách cảm đến để có được lời làm chứng của Olivia Lanze sao?”

Cậu đã biết nhiều đến vậy rồi sao? Thực sự rất đáng sợ vì dường như tên này không biết gì cả nhưng lại có vẻ như biết mọi thứ.

Tôi không thể nói được liệu cậu có thực sự biết mọi thứ hay không.

“Dù sao đi nữa. Dù lý do là gì, tôi thực sự rất vui vì cậu đã chạy khắp nơi để cứu Olivia Lanze.”

“...Vui? Không phải cậu muốn loại bỏ cô ấy sao?”

“Điều đó không còn liên quan nữa phải không?”

Bertus ngó người.

“Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ bị giải tán, vậy điều đó còn quan trọng gì nữa?”

Gì cơ?

Mình nghĩ tôi vừa nghe thấy một chuyện khá lớn đấy nha.

“Đ-đó không phải là một chuyện khá lớn sao?”

Sự việc này khá lớn, nhưng có đủ để giải tán một tổ chức lớn như Thần Điện Hiệp Sĩ không?

“Trong một số trường hợp, đây có thể được coi là một vụ phụ huynh lạm dụng con cái.”

Bertus khúc khích.

“Nhưng Bộ hạ không có ý định để chuyện này kết thúc như một sự việc nhỏ.”

Họ đã có một cái cớ.

Vậy nên bây giờ họ sẽ đập nát chúng.

Đó có thể chỉ là một sự việc nhỏ—nhưng không phải Bertus hay Charlotte—mà chính Hoàng đế sẽ can thiệp từ đó, làm cho quy mô của sự việc tăng lên một cách kinh khủng.

“Tuy nhiên, không đời nào Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ chấp nhận chuyện này. Sẽ có rất nhiều sự phản đối từ giới tôn giáo. Vì vậy, trong trường hợp xấu nhất, Thần Điện Hiệp Sĩ có thể sẽ chĩa kiếm vào Đế quốc.”

Họ sẽ không thể giải tán hoàn toàn chúng. Thần Điện Hiệp Sĩ, vốn đã tích lũy được một lượng lớn quyền lực, kết hợp sức mạnh của Ngũ Đại Thần Giáo, nên không đời nào chúng sẽ từ bỏ quyền lực đó hoàn toàn. Nếu Hoàng đế cố gắng giải tán tổ chức dưới cái cớ của sự việc này, chúng có thể chĩa kiếm vào Đế quốc, gọi hành động của Hoàng đế là đàn áp tôn giáo.

“Chúc mừng, Reinhardt.”

Bertus vỗ vai tôi.

“Cậu vừa bắt đầu một cuộc chiến để cứu một người.”

Tôi cảm thấy toàn thân đông cứng lại.

Cậu có ý gì khi nói về chiến tranh?

Não tôi dường như đã ngừng hoạt động ngay khi tôi nghe rằng hành động cứu Olivia Lanze có thể phát triển thành một cuộc chiến giữa Ngũ Đại Thần Giáo và Đế quốc.

Hoàng gia luôn mài kiếm, chờ đợi thời điểm thích hợp để loại bỏ cái gai trong mắt là Thần Điện Hiệp Sĩ, và cuộc xung đột đó ngày càng trở nên căng thẳng hơn sau vụ việc với chợ đen.

Đó là nơi tôi đã gây ra sự việc lớn này về việc đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ tra tấn con gái mình.

Như Bertus đã nói, tôi đã tạo ra một tình huống trong đó hàng trăm, hàng nghìn người có thể chết một cách khủng khiếp vì tôi muốn cứu một người.

Một chuyện như vậy.

Một chuyện như vậy thậm chí có thể xảy ra sao?

Tất cả những gì mình đã làm lại phát triển thành một tình huống kinh khủng đến vậy sao? Làm thế nào mà điều đó có thể xảy ra? Điều duy nhất mình đã làm là đi theo họ và xúi giục Temple hành động bằng một bức thư nặc danh đấy?

Một cuộc chiến sẽ xảy ra chỉ vì điều đó sao?

Khi tôi ngồi đó hoàn toàn đông cứng, Bertus nhìn tôi một cách bình tĩnh.

“Cậu có muốn tôi ngăn nó lại không?”

“Hả... Hả? Sao cơ?”

“Cuộc chiến.”

Bertus vẫn nhìn tôi.

“Cậu có định ngăn nó lại không?”

“Trông cậu có vẻ khó đối phó với dòng sự kiện này. Cậu có muốn tôi ngăn nó lại không?”

Bertus nhìn tôi, khuôn mặt cậu mang một biểu cảm khó hiểu.

“Có.”

Tôi gật đầu một cách vô hồn.

“Làm ơn.”

Bertus mỉm cười trước yêu cầu ngăn gọn nhưng chân thành của tôi.

“Được rồi.”

Tương lai đã thay đổi.

Nó đã thay đổi trên một quy mô khổng lồ.

Tuy nhiên, nó lại thay đổi một lần nữa chỉ với một yêu cầu ngăn gọn.

Người ta đã không tiết lộ rằng đoàn trưởng của Thần Điện Hiệp Sĩ đã tra tấn con gái mình. Nói một cách chính xác, họ vẫn đang

ở giai đoạn cố gắng thuyết phục cô ấy bằng lời nói, nhưng cô ấy biết rằng nếu cô ấy cứ tiếp tục từ chối, cô ấy sẽ bị tra tấn về thể chất và ma pháp.

Temple đã huy động lực lượng của họ, nhưng với sự can thiệp của Bertus, tôi tin rằng Hoàng gia đã nắm thế chủ động trong vụ án này.

Hoàng gia muốn giải tán Thần Điện Hiệp Sĩ, nhưng nếu làm vậy, họ sẽ phải đối mặt với phản ứng dữ dội, nên họ đã giảm vụ án xuống thành một vụ việc cá nhân, chứ không phải là một vụ bê bối lớn xảy ra trong Thần Điện Hiệp Sĩ.

Thay vào đó, Hoàng gia dường như yêu cầu đoàn trưởng hiện tại bị cách chức và kiên quyết bổ nhiệm một đoàn trưởng mới có mối quan hệ thân thích với đế quốc.

Trong khi Hoàng gia đang đàm phán những chuyện như vậy ở hậu trường, Temple dường như đã quyết định giữ im lặng sau khi hỏi ý kiến của Olivia Lanze về vấn đề này. Xét cho cùng, Olivia Lanze vẫn chưa bị tra tấn, nên sẽ khó để đưa ra thêm bất kỳ cáo buộc nào.

Không lâu sau, vào thứ Hai, Olivia Lanze trở lại Temple.

Cô đã quyết định bỏ Temple và từ bỏ đức tin của mình, nhưng cuối cùng, cô đã có thể trở về an toàn vì cô là một học viên Temple.

[Thành Tựu Đặc Biệt – Điểm Uôn của Lịch Sử (Olivia Lanze)]

[Một nhân vật (Olivia Lanze) lẽ ra không còn tồn tại trên thế giới này đã sống sót.]

[Tương lai đã thay đổi đáng kể.]

[Bạn đã nhận được 1000 Điểm Thành Tích.]

Ngoài việc kiếm được một số Điểm Thành Tích, tôi còn nhận được một phần thưởng khác khi hoàn thành một nhiệm vụ đặc biệt.

[Bạn đã nhận được đặc tính ‘Thánh Linh’ của Olivia Lanze.]

Đặc tính: Thánh Linh

Mô tả: Olivia Lanze sinh ra với sức mạnh tinh thần to lớn. Do đó, cô ấy có khả năng kháng cự lớn đối với ma pháp ảnh hưởng đến tâm trí. Chia sẻ đặc tính đó với cô ấy, bạn cũng đã có được sức mạnh tinh thần to lớn. Khả năng kháng cự của bạn đối với các ma pháp can thiệp vào tâm trí đã tăng lên đáng kể.

Phần thưởng lớn hơn nhiều so với tôi mong đợi.

Đây có thể là lý do tại sao Olivia Lanze không gục ngã cho đến cuối cùng, ngay cả sau khi bị tẩy não nhiều lần.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

**mo
mo**

VIETQR

Thanks For Reading